

Θρακικά 1932.
Μυρτίλου Άποστο-
λίδου.
"Περὶ τῆς γλωσ-
σης τῶν Θρακῶν
σελ. 52.-

Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ εἰς ( ) λήγοντα Σλαυϊκὰ
τοπωνύμια προέρχονται συνήθως ἐκ προϋπαρχόντων
σχηματισμῶν ἔχόντων τὴν λατινικὴν κατάληξιν ( )ηα
(ο) ηα ὡς ὁμολογεῖ καὶ ὁ οἶον η ἐκ τοῦ

ηο ἐκ τοῦ ηα ἐκ τοῦ
ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ ( ) ( )
ἐκ τοῦ η (τουρκ) ( ) καὶ κ.τ.λ. ἄρα κατὰ ταῦτα
καὶ ἐκ τοῦ

Πλωτίνη. ὥστε δὲν εἶναι ἀπίθανος ἡ γνώμη τοῦ κ. Γ. Τσουκαλά
(αὐτόθι) ἐτυμολογούντος τὸ ἐκ τοῦ Πλωτινούπολις, ἥπερ
ἐνισχύεται καθ' ἡμᾶς καὶ ὑπὸ τῆς εἰδήσεως τοῦ Α ὅτι κα-
τὰ τὸν 18ον αἰῶνα ἡ Πλωτινούπολις ἐπωνομάζετο , ὄνομα
ἄνωμα εὐκόλως κατὰ γλωσσικὰς νόμους μετεπλάσθη ἐκ τοῦ
(ἦτοι . Ἡ Πλωτινούπολις, κειμένη ποτέ
οὐ μᾶκρὰν τῆς συμβολῆς τοῦ Ἐριγῶνος καὶ τοῦ Ἐβρου, πλησίον
τοῦ Διδυμοτείχου παρά τῆ κτίσμα τοῦ αὐτοκράτορος
Τραϊανοῦ πρὸς τιμὴν τῆς συζύγου του Πλωτίνης (ἴδε τὸ

σελ 475 ἔτ. 1850) συντο-
μίας χάριν ἐλέγετο ἀναμφισβητήτως καὶ ἀπλῶς Πλωτίνη (προβλ.
Τραϊανούπολις Τραϊανή) ἄνωμα σλαυϊστὶ ἐξεφωνεῖτο
φυλαττουμένου τοῦ μακροῦ φθόγγου ο (=ο) (πλώ= πλόο) καὶ σὺν
τῷ χρόνῳ στενουμένου τοῦ δευτέρου ο μετὰ τὸ πρῶτον ἐπίστονον
ὁ εἰς (οο = ο) ἐγένετο . Ἄλλὰ πῶς τὸ ὄνο-
μα τῆς Πλωτινοπόλεως μετεδόθη ὑπὸ τῶν Σλαύων εἰς τὴν Φιλιππού-
πολιν, τὴν τοσοῦτον ἀπέχουσαν αὐτῆς; Ὑφ' ἡμῶν τὸ πρᾶγμα ἐρμηνεύ-

Πλωτινούπολις

εται ως εξής:

Μετά την άρδην καταστροφήν τῆς ἀκρασῆς Πλωτινοπόλεως μέχρι τοῦ 13ου αἰῶνος ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῶν Βλαχοβουλγάρων Ἰωαννί-
τα ἢ Καλογιάννη καὶ τὴν μὴ ἀνάκτησιν πλέον αὐτῆς ἐξαφανισθεί-
σης ἀπὸ τοῦ γεωγραφικοῦ χάρτου, οἱ Πλωτινοπολίται ὅσοι καὶ οἱ
τῶν ἄλλων καταστραφειῶν πόλεων (Τραϊανοπόλεως, Γαριοπόλεως, Ραι-
δεστοῦ, Πανίου, Ἡρακλείας, Φιλιππουπόλεως, Βατικουνίου κτλ.) κάτοικοι
ὅσοι σωθέντες ἀπὸ τῆς σφαγῆς ἐξηνδραποδίσθησαν, μετηνέχθησαν εἰς
τὴν Βουλγαρίαν, ὅπου συμπεριγενέον καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τῶν
ὀνομάσαντες δι' αὐτοῦ τὸν παρὰ τῆ Δουναβίαι που νέον συνοικισμόν
τῶν τῆ διαταγῆ τοῦ Καλογιάννου: "τὴν λεῖον ἀπέραις (ὁ Καλογιάν-
νης) ἐκεῖθεν περὶ τὰς παραρροίας καθέξει τοῦ Ἰστρου ἐκ τῶν ἰ-
δίων τῶν ἀνδραποδισθέντων κορῶν καὶ πόλεων τὰς κλήσεις ἐπιθεῖς
ταῖς οἰκίσεσιν". (Γ. Ἀκροπολῖτου χρ. 13). Οὐδαμῶς δ' ἀπίθανον
μετὰ τῶν Πλωτινοπολιτῶν νὰ συγκατάρτησαν ἐν τῇ νέῃ τῶν παριστρῶν
συνοικισμῶ καὶ τῶν ἀπαχθέντων ὡσαύτως αἰχμαλώτων Φιλιππουπολι-
τῶν τινες. Οἱ δὲ περὶ τοὺς Πλωτινοπολίτας οἰκοῦντες Λαυβούλαγα-
ροι ἀκούοντες παρ' αὐτῶν τὸ ὄνομα Πλωτίνη καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐκ νοσ-
σαλγίας περὶ τῆς περὶ τῆς πέραν τοῦ Δῆμου κατεστραμμένης πόλεως
τῶν ἀπέδωκαν ἐξ' ἱστορικῆς καὶ γεωγραφικῆς ἀγνοίας τὸ τοπωνύμιον
ἐκεῖνης εἰς τὴν ἀνακτισθεῖσαν, συνοικισθεῖσαν καὶ ἀκμάσαν αὐτῆς
Φιλιππουπόλιν, ἣν ἐγένωσκον κυρίως ὡς πλησιεστέραν αὐτῆς. Καὶ οὐ-
τῶ ἢ Φιλιππουπόλις μετωνομάσθη ὅπερ ἐπὶ τὸ βουλ-
γαρικώτερον μετεσχηματίσθη ἑσχάτως εἰς Πλωδὴν -

Πλωτινούπολις

Θρακικά 1932.
Μυρτίλου Άποστο-
λίδου.
"Περὶ τῆς γλωσ-
σης τῶν Θρακῶν
σελ. 52.--

Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ εἰς ( ) λήγοντα Σλαυτικά
τοπωνύμια προέρχονται συνήθως ἐκ προϋπαρχόντων
σχηματισμῶν ἔχόντων τὴν λατινικὴν κατάληξιν ( )ηα
(ο) ηα ὡς ὁμολογεῖ καὶ ὁ οἶον η ἐκ τοῦ
No ἐκ τοῦ Na ἐκ τοῦ
ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ ( ) ( )
ἐκ τοῦ B (τουρκ) ( ) καὶ κ.τ.λ. ἄρα κατὰ ταῦτα
καὶ ἐκ τοῦ

Πλωτίνη. ἵσote δὲν εἶναι ἀπίθανος ἡ γένεσις τοῦ κ.Γ. Τσουκαλῆ
(αὐτῶσι) ἑτυμολογοῦντος τὸ ἐκ τοῦ Πλωτινούπολις, ἥπερ
ἐνισχύεται καθ' ἡμᾶς καὶ ὑπὸ τῆς εἰδήσεως τοῦ A ὅτι κα-
τὰ τὸν 18ον αἰῶνα ἡ Πλωτινούπολις ἐπωνομάζετο , ὄνομα
ὅπερ εὐκόλως κατὰ γλωσσικοὺς νόμους μετεκλάσθη ἐκ τοῦ
(ἦτοι . Ἡ Πλωτινούπολις, κειμένη ποτὲ
οὐ μόνον τῆς συμβολῆς τοῦ Ἑριγῶνος καὶ τοῦ Ἑβρου, πλησίον
τοῦ Διδυματέγχου παρὰ τῆ κτίσιμα τοῦ αὐτοκράτορος
Τραϊανοῦ πρὸς τερμὴν τῆς συζύγου του Πλωτίνης (ἴδε τὸ
σελ 475 ἔτ. 1850) συντο-
μίας χάριν ἐλέγετο ἀναμφισβητήτως καὶ ἀπλῶς Πλωτίνη (προβλ.
Τραϊανούπολις Τραϊανί) ὅπερ ὄνομα σλαυτικῆ ἐξεφωνεῖτο
φυλαττουμένου τοῦ μακροῦ φθόγγου ο (=ο) (πλά= πλό) καὶ σύν
τῷ χρόνῳ στενουμένου τοῦ δευτέρου ο μετὰ τὸ πρῶτον ἐπίτονον
ὁ εἰς (οο = ο) ἐγένετο . Ἄλλῃ πῶς τὸ ὄνο-
μα τῆς Πλωτινοπόλεως μετεδόθη ὑπὸ τῶν Σλαύων εἰς τὴν Φιλιππού-
πολιν, τὴν τοσοῦτον ἀπέχουσαν αὐτῆς; Ὑφ' ἡμῶν τὸ πρῶγμα ἐρμηνεύ-

Πλωτινούπολις

εται ως εξής:

Μετά τήν ἄρδην καταστροφὴν τῆς ἀκμασούσης Πλωτινοπόλεως μέχρι τοῦ 13ου αἰῶνος ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῶν Βλαχοβουλγάρων Ἰωαννίτσα ἢ Καλογιάννη καὶ τήν μὴ ἀνδκτησιν πλέον αὐτῆς ἐξαφανισθείσης ἀπὸ τοῦ γεωγραφικοῦ χάρτου, οἱ Πλωτινοπολίται. ὡσπερ καὶ οἱ τῶν ἄλλων καταστραφεισῶν πόλεων (Τραϊανοπόλεως, Γαριοπόλεως, Ραιδεστοῦ, Πανίου, Ἡρακλείας, Φιλιππουπόλεως, Βατκουνίου κτλ.) κάτοικοι ὅσοι σωθέντες ἀπὸ τῆς σφαγῆς ἐξηνδραποδοθήσαν, μετηνέχθησαν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ὅπου συμμετήνεγκον καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τῶν ὀνομάσαντες δι' αὐτοῦ τὸν παρὰ τῆς Δουνάβει που νέον συνοικισμόν τῶν τῆ διαταγῆ τοῦ Καλογιάννου: "τὴν λεῖαν ἀπάρας (ὁ Καλογιάννης) ἐκεῖθεν περὶ τὰς παραρροίας καθίζει τοῦ Ἰστρου ἐκ τῶν ἰδίων τῶν ἄνδραποδιζομένων κωμῶν καὶ πόλεων τὰς κλήσεις ἐπιθεῖς τὰς οἰκήσεσιν". (Ρ. Ἐκροπολίτου χρ. 13). Οὐδαμῶς δ' ἀπίθανον μετὰ τῶν Πλωτινοπολιτῶν νὰ συγκατάβησαν ἐν τῇ νέῃ τῶν παριστρίψι συνοικισμῶ καὶ τῶν ἀπαχθέντων ὡσαύτως αἰχμαλώτων Φιλιππουπολιτῶν τινες. Ὅτι δὲ περὶ τοὺς Πλωτινοπολίτας οἰκοῦντες Λαυοβούλγαροι ἀκούοντες παρ' αὐτῶν τὸ ὄνομα Πλωτίνη καὶ τὰ ἐγκώρια ἐκ νοσβαλγίας περὶ τῆς περὶ τῆς πέραν τοῦ Δῆμου κατεστραμμένης πόλεως τῶν ἀπέδωκαν ἐξ' ἱστορικῆς καὶ γεωγραφικῆς ἀγνοίας τὸ τοπωνύμιον ἐκεῖνης εἰς τὴν ἀνακτιθεῖσαν, συνοικισθεῖσαν καὶ ἀκμάσασαν αὐθις Φιλιππούπολιν, ἣν ἐγίνωσκον κυρίως ὡς πλησιεστέραν αὐτῆς. Καὶ οὕτω ἡ Φιλιππούπολις μετωνομάσθη ὅπερ ἐπὶ τὸ βουλγαρικώτερον μετεσχηματίσθη ἐσχάτως εἰς Πλόβδηφ -

Πλωτινούπολις

Θρακικά 1932.

Μυρτίλου Άποστο-
λίδου.

"Περὶ τῆς γλωσ-
σης τῶν Θρακῶν
σελ. 52.-

Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ εἰς ( ) λήγοντα Σλαυτικά
τοπωνύμια προέρχονται συνήθως ἐκ προϋπαρχόντων
σχηματισμῶν ἔχοντων τὴν λατινικὴν κατάληξιν ( ) ηα
(ο) ηα ὡς ὁμολογεῖ καὶ ὁ οἶον N ἐκ τοῦ

No ἐκ τοῦ Na ἐκ τοῦ
ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ ( ) ( )
ἐκ τοῦ B (τουρκ) ( ) καὶ κ.τ.λ. ἄρα κατὰ ταῦτα
καὶ ἐκ τοῦ

Πλωτίνη. Ἔστω δὲν εἶναι ἀπίθανος ἡ γνώμη τοῦ κ. Γ. Τσουκαλά
(αὐτόθι) ἐτυμολογοῦντος τὸ ἐκ τοῦ Πλωτινούπολις, ἥπερ
ἐνισχύεται καθ' ἡμᾶς καὶ ὑπὸ τῆς εἰσθήσεως τοῦ A ὅτι κα-
τὰ τὸν 18ον αἰῶνα ἡ Πλωτινούπολις ἐπωνομάζετο ὄνομα
ὅπερ εὐκόλως κατὰ γλωσσικούς νόμους μετεπλάσθη ἐκ τοῦ
(ἦτοι . Ἡ Πλωτινούπολις, κειμένη ποτὲ
οὐ μόνον τῆς συμβολῆς τοῦ Ἐριγῶνος καὶ τοῦ Ἐβρου, πλησίον
τοῦ Διδυμοτείχου παρά τῆ κτίσμα τοῦ αὐτοκράτορος
Τραϊανοῦ πρὸς τιμὴν τῆς συζύγου του Πλωτίνης (ἴδε τὸ

σελ 475 ἔτ. 1850) συντο-
μίας χάριν ἐλέγετο ἀναμφισβητήτως καὶ ἀπλῶς Πλωτίνη (προβλ.
Τραϊανούπολις Τραϊανή) ὅπερ ὄνομα σλαυιστὶ ἐξεφωνεῖτο
φυλαττουμένου τοῦ μακροῦ φθόγγου ο (=οο) (πλω= πλοο) καὶ σύν
τῷ χροῦσφ στενουμένου τοῦ δευτέρου ο μετὰ τὸ πρῶτον ἐπίτινον
ὁ εἰς (οο = ο) ἐγένετο . Ἄλλὰ πῶς τὸ ὄνο-
μα τῆς Πλωτινοπόλεως μετεδόθη ὑπὸ τῶν Σλαύων εἰς τὴν Φιλιππού-
πολιν, τὴν τοσοῦτον ἀπέχουσαν αὐτῆς; Ἐφ' ἡμῶν τὸ πρῶτον ἐρμηνεύ-

Πλωτινούπολις

εται ως εξής:

Μετά τὴν ἄρδην καταστροφὴν τῆς ἀκμασάσης Πλωτινοπόλεως μέχρι τοῦ 13ου αἰῶνος ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῶν Βλαχοβουλγάρων Ἰωαννίσα ἢ Καλογιάννη καὶ τὴν μὴ ἀνδκτιησιν πλέον αὐτῆς ἐξαφανισθείσης ἀπὸ τοῦ γεωγραφικοῦ χάρτου, οἱ Πλωτινοπολιῖται. ὡς περ καὶ οἱ τῶν ἄλλων καταστραφειῶν πόλεων (Τραϊανοπόλεως, Γαριοπόλεως, Ραιδεστοῦ, Πανίου, Ἡρακλείας, Φιλιππουπόλεως, Βατκουνίου κτλ.) κάτοικοι ἄσσοι σωθέντες ἀπὸ τῆς σφαγῆς ἐξηνδραποδοῖσθησαν, μετηνέχθησαν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἔπου συμμετήνεγκον καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τῶν ὀνομάσαντες δι' αὐτοῦ τὸν παρὰ τῷ Δουναβίῳ που νέον συνοικισμόν τῶν τῆ διαταγῆ τοῦ Καλογιάννου: "τὴν λείαν ἀπάρας (ὁ Καλογιάννης) ἐκεῖθεν περὶ τὰς παραρροίας καθίζει τοῦ Ἰστρου ἐκ τῶν ἰδίων τῶν ἀνδραποδιζομένων κερῶν καὶ πόλεων τὰς κλήσεις ἐπιθεῖς ταῖς οἰκίσεσιν". (Γ. Ἀκροπολίτου χρ. 13). Οὐδαμῶς δ' ἀπίθανον μετὰ τῶν Πλωτινοπολιτῶν νὰ συγκατάφηκαν ἐν τῷ νέῳ τῶν παριστρίφ συνοικισμῷ καὶ τῶν ἀπαχθέντων ὡσαύτως αἰχμαλώτων Φιλιππουπολιτῶν τινες. Οἱ δὲ περὶ τοὺς Πλωτινοπολίτας οἰκοῦντες Λαυοβούγαροι ἀκούοντες παρ' αὐτῶν τὸ ὄνομα Πλωτίνη καὶ τὰ ἐγκώμια ἐκ νοσπαλγίας περὶ τῆς περὶ τῆς πέραν τοῦ Αἴμου κατεστραμμένης πόλεως τῶν ἀπέδωκαν ἐξ' ἱστορικῆς καὶ γεωγραφικῆς ἀγνοίας τὸ τοπωνύμιον ἐκεῖνης εἰς τὴν ἀνακτισθεῖσαν, συνοικισθεῖσαν καὶ ἀκμάσαν αὐθις Φιλιππούπολιν, ἣν ἐγίνωσκον κυρίως ὡς πλησιεστέραν αὐτῆς. Καὶ οὕτω ἡ Φιλιππούπολις μετωνομάσθη ὅπερ ἐπὶ τὸ βουλγαρικώτερον μετεσχηματίσθη ἐσχάτως εἰς Πλόβδηφ -